

24 Но да познаете, защото сѣнь челоувѣческой има власть да прощава грѣхове на землѣ та, (рече на разслабленныя тѣ:) тебе адмамъ, стани та си земли ѿдратъ и иди си въ кжша та.

25 И тога чѣгъ стана предъ нихъ, и като зѣ онова на което лежеше, видѣ си въ кжша та слава Бога.

26 И созѣ страхъ сички те, и говорѣха: че видѣхме многѣ чуждыя работы днесь.

37 И послѣ излѣзе вжнъ, и видѣ едного гюмрдкѣца, име то мѣ Левій, който седѣше на гюмрдкѣйница та, и рече мѣ: ела по мене.

28 Я тои като ѿстави сичкото, стана и видѣ слѣдъ нѣгѣ.

29 И направѣ мѣ Левій голѣмо оугощеніе въ кжша та си: и бѣше много народъ ѿ гюмрдкѣи те и ѿ дрѣги те, който седѣха на трапѣза та съ нихъ.

30 И роптѣха книжници те и фарісеи те на него, и говорѣха на оученицъ те мѣ: зашто съ гюмрдкѣи те и съ грѣшны те идѣте и пиѣте;

31 И ѿговорѣ Исусъ, и рече имъ: не трѣбва на здравни те лѣкаръ но на болни те

32 Несамъ дошелъ да повѣкамъ праведны те, но грѣшны те на поканіе.

33 Я оми мѣ рекоха: зашто оученицъ те Іѡаннови постантъ чѣстѣ, и молитвы стрдватъ, подобно и фарісеи те: а твои те идатъ и пиатъ;

34 Я Исусъ имъ рече: да ли можете да направите да постантъ сынове те свадбарски, колкото е време съ нихъ женихо;

35 Но ще да дойдатъ дни, когато се земе ѿ нихъ женихо, и тогава въ оныя дни ще да постантъ.

36 И каза имъ и една прѣтча: зашто никои челоувѣкъ не пришива закрѣпка нова на ветха дрѣха: ако ли не, и нова та ще да содрѣ, и на ветха та не согласва нова та закрѣпка.

37 И никои не влива вино ново въ ветхи: ако ли не, ново то вино и ветхове те ще да раздрѣ и само ще да се излѣ, и ветхове те ще се развалатъ.

38 Но ново вино въ новы ветхове трѣбва да се налива: за да се ѿвѣдатъ и двѣ те.

39 И никои, който е пилъ ветхо вино, не иска дѣе ново: зашто говори: ветхо то е по добро.

ГЛАВА 37

И во второпѣрва та свѣтъта слѣднѣе да заминѣва Ис-